

Hoe schoon is het Aogje, van voor en opzij

(door: Armin Floren)

Enige mate van chauvinisme betreffende het eigen dorp kan de Princenhagenaar niet ontzegd worden. Wie een activiteit of evenement in ons o zo geliefde dorp bezoekt hoort vaak "Da kan toch ok alleen maor in 't Aogje eej". Alsof men ergens anders geen hardloopwedstrijd kan organiseren, of een carnavalsfeestje bouwen, of een vrijmarkt. En tóch denkt menigeeen dat 't Aogje uniek is. Zelfs zó uniek dat er een eigen volkslied gemaakt moest worden. Toegegeven: dát is speciaal, maar niet uniek.

Ons Volkslied zag het levenslicht op 30 januari 1970 en werd voor het eerst vertolkt tijdens het Prinsgeburenfeest in 't Kielegat door Cees Hoosemans als prins Knillis de Eerste. Misschien was het wel een patriotistische aankondiging van weder afscheiding van Breda, of hadden we niet langer zin om flauwekul te zingen over een paarse heide en onbeduidende rivieren als Mark en Aa, onze rivieren zijn immers veel mooier.

Op gezette tijden wordt ons volkslied gezongen en voelt de import-Princenhagenaar zich gedegradeerd tot buitenstaander omdat hij het ingezette lied niet kent. Weten dat er iets plechtigs gebeurt weet de nep-Princenhagenaar wél, want welk ander lied dan een volkslied zing je met de hand op het hart en het hoofddekseel afgenomen? Er zijn zelfs neppers die mee pleebekken om te laten zien dat ze er wel degelijk bij horen. Haha, een Princenhagenaar word je niet zomaar.

Gelukkig weet de échte Princenhagenaar wel degelijk wat hij zingt. Deze weet precies waor de Bieloop stroomt, dat de blauwe un rooie is, de Titaai een straat en een buurt Tien Geboje heet. De échte kent precies dat éne speciale plekje: de Galderse Hei waar we samen met onze brakken in het weekend genieten van de Aogse natuur.

Het zit allemaal in ons hart en elke rechtgeaarde Princenhagenaar droomt er 's avonds over in zijn bedje.

De eerstvolgende opvoering is weer op 7 november als die nieuwe prins het voor het volk zal zingen.